

T., 15 lutego 2022 r.

Sygn. akt II K 1605/21

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. Marek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15.02.2022 r. w Toruniu

sprawy

P. K.

syna T. i J. z d. C.

urodzonego (...) w B.

skazanego prawomocnymi orzeczeniami:

1. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 23.07.2015 r. w sprawie **II K 512/15** za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione od 12.05.2014 r. do 14.01.2015 r. na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie – przy czym postanowieniem z dnia 24.03.2016 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę 365 dni pozbawienia wolności,
2. wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź-Śródmieście z dnia 18.02.2016 r. w sprawie **IV K 76/16** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 8.04.2015 r. na karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie – przy czym postanowieniem z 27.09.2016 r. zamieniono orzeczoną karę na zastępczą karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 06.04.2016 r. w sprawie **VII K 866/15** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 21.02.2015 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie – przy czym postanowieniem z dnia 30.01.2017 r. zamieniono karę ograniczenia wolności na zastępczą karę 90 dni pozbawienia wolności,
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 09.05.2016 r. w sprawie **II K 1770/15** za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione od 27.02.2015 r. do 8.07.2015 r. na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie – przy czym postanowieniem z dnia 18.10.2016 r. zamieniono karę ograniczenia wolności na zastępczą karę 12 miesięcy pozbawienia wolności
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w B.- (...) z dnia 20.04.2018 r. w sprawie **II K 765/17** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 19.10.2006 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 25.04.2018 r. w sprawie **II K 788/17** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 13.09.2016 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

7. wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód z dnia 21.09.2018 r. w sprawie **IX K 671/17** za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk popełnione 01.01.2016 r. i 17.09.2016 r. na łączną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 17.10.2019 r. w sprawie **II K 593/19** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 29.10.2016 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

9. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11.03.2021 r. w sprawie **II K 413/20** na karę łączną 6 lat pozbawienia wolności oraz łączną karę 300 stawek dziennych grzywny po ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,

o r z e k a :

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk, art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczonych w sprawach II K 512/15, IV K 76/16, VII K 866/15, II K 1770/15, II K 765/17, II K 788/17, IX K 671/17, II K 593/19 i II K 413/20 orzeka karę łączną **7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności**,

II. na podstawie art. 575 § 1 kpk stwierdza, że traci moc punkt I wyroku łącznego z dnia 11.03.2021 r. w sprawie II K 413/20,

III. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w jednostkowych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. N. G. kwotę 288 zł (dwieście osiemdziesiąt osiem złotych) powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,

V. kosztami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz (...)	Sygnatura akt	II K 1605/21	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy

1.1.1.	Sąd Rejonowy w Bolesławcu	23.07.2015 r.	II K 512/15
1.1.2.	Sąd Rejonowy w Łodzi-Śródmieściu	18.02.2015 r.	IV K 76/16
1.1.3.	Sąd Rejonowy w Białymstoku	06.04.2016 r.	VII K 866/15
1.1.4.	Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze	09.05.2016 r.	II K 1770/15
1.1.5.	Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej	20.04.2018 r.	II K 765/17
1.1.6.	Sąd Rejonowy w Raciborzu	25.04.2018 r.	II K 788/17
1.1.7.	Sąd Rejonowy Lublin-Zachód	21.09.2018 r.	IX K 671/17
1.1.8.	Sąd Rejonowy w Inowrocławiu	17.10.2019 r.	II K 593/19
1.1.9.	Sąd Rejonowy w Toruniu	11.03.2021 r.	II K 413/20

1.2. Inne fakty			
1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.1.	P. K. był skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 23.07.2015 r. w sprawie II K 512/15 za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk	karta karna	37-49

	<p>popelnione od 12.05.2014 r. do 14.01.2015 r. na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie – przy czym postanowieniem z dnia 24.03.2016 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę 365 dni pozbawienia wolności</p>		
odpis wyroku	86-96		
1.2.1.2.	<p>P. K. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Łódź-Śródmieście z dnia 18.02.2016 r. w sprawie IV K 76/16 za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 8.04.2015 r. na karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie – przy czym postanowieniem z 27.09.2016 r. zamieniono orzeczoną karę na zastępczą karę 6 miesięcy pozbawienia wolności</p>	kart karna	37-49
odpis wyroku	97-98		
1.2.1.3.	<p>P. K. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 06.04.2016 r. w sprawie VII K 866/15 za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 21.02.2015 r. na karę 6 miesięcy</p>	karta karna	37-49

	ograniczenia wolności z obowiązkiem pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie – przy czym postanowieniem z dnia 30.01.2017 r. zamieniono karę ograniczenia wolności na zastępczą karę 90 dni pozbawienia wolności		
odpis wyroku	84-85		
1.2.1.4.	P. K. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 09.05.2016 r. w sprawie II K 1770/15 za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione od 27.02.2015 r. do 8.07.2015 r. na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie – przy czym postanowieniem z dnia 18.10.2016 r. zamieniono karę ograniczenia wolności na zastępczą karę 12 miesięcy pozbawienia wolności	karta karna	37-49
odpis wyroku	82-83		
1.2.1.5.	P. K. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w B.- (...) z dnia 20.04.2018 r. w sprawie II K 765/17 za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 19.10.2006 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności	karta karna	37-49

odpis wyroku	55		
1.2.1.6.	P. K. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 25.04.2018 r. w sprawie II K 788/17 za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 13.09.2016 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności	karta karna	37-49
odpis wyroku	104		
1.2.1.7.	P. K. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód z dnia 21.09.2018 r. w sprawie IX K 671/17 za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk popełnione 01.01.2016 r. i 17.09.2016 r. na łączną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności	karta karna	37-49
odpis wyroku	81		
1.2.1.8.	P. K. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 17.10.2019 r. w sprawie II K 593/19 za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 29.10.2016 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności	karta karna	37-49
odpis wyroku	57		
1.2.1.9.	P. K. był skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11.03.2021 r. w	karta karna	37-49

	<p>sprawie II K 413/20 na <u>karę łączną 6 lat</u> pozbawienia wolności oraz <u>łączną karę 300 stawek</u> dziennych grzywny po ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych</p>		
odpis wyroku	19-28		
1.2.1.10.	<p>P. K. odbywa karę w Zakładzie Karnym w C. O/Z w B. od dnia 21.07.2017 r. Zachowanie w warunkach izolacji oceniono pozytywnie, skazany był wielokrotnie nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Do popełnionych przestępstw odnosi się krytycznie.</p>	opinia o skazanym	73-74
informacja NOE-SAD	75-76		
1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.			

2. Ocena Dowodów		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

	karta karna	bezsporne
odpis wyroku	bezsporne	
opinia o skazanym	nie kwestionowana przez strony	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
3. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
3.1.1.	Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 23.07.2015 r. w sprawie II K 512/15	2 lata ograniczenia wolności po 40 godzin miesięcznie
3.1.2.	Sądu Rejonowego Łódź-Śródmieście z dnia 18.02.2016 r. w sprawie IV K 76/16	1 rok ograniczenia wolności po 30 godzin miesięcznie
3.1.3.	Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 06.04.2016 r. w sprawie VII K 866/15	6 miesięcy ograniczenia wolności po 30 godzin miesięcznie
3.1.4.	Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 09.05.2016 r. w sprawie II K 1770/15	2 lata ograniczenia wolności po 40 godzin miesięcznie
3.1.5.	Sądu Rejonowego w Białej-Podlaskiej z dnia 20.04.2018 r. w sprawie II K 765/17	6 miesięcy pozbawienia wolności

3.1.6.	Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 25.04.2018 r. w sprawie II K 788/17	1 rok pozbawienia wolności
3.1.7.	Sądu Rejonowego Lublin-Zachód z dnia 21.09.2018 r. w sprawie IX K 671/17	8 miesięcy pozbawienia wolności
3.1.8.	Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 17.10.2019 r. w sprawie II K 593/19	6 miesięcy pozbawienia wolności
3.1.9.	Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11.03.2021 r. w sprawie II K 413/20	6 lat pozbawienia wolności
Zwiąże o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
<p>Na wstępie należy wskazać, iż w myśl art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r (Dz. U. z 2015 r., poz.396) o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy o karze łącznej, nie stosowało się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tj. 1 lipca 2015 r., chyba że zachodziła potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia tej ustawy. W sprawach SR Toruń o sygn. akt VIII K 1370/18, VIII K 1094/19, VIII K 867/20 i VIII K 710/20 do popełnienia przestępstw i tym samym automatycznie do uprawomocnienia się orzeczeń doszło po 1 lipca 2015 r.</p> <p>Jednakże <u>ustawą</u> z 9.06.2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku</p>		

z wystąpieniem COVID-19 (Dz.U. poz. 1086), która weszła w życie 24.06.2020 r., zmienione zostały przesłanki wymierzania kary łącznej, ustalone poprzednio przez ustawę z 20.02.2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1086).

Zmiana treści art. 85 na mocy art. 38 pkt 3 ustawy z 19.06.2020 r. (Dz.U. poz. 1086) spowodowała powrót do stanu prawnego sprzed nowelizacji z 2015 r., Zgodnie z przepisem przejściowym, tj. art. 81 ustawy z 19.06.2020 r., przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, zaś przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym tą ustawą stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu jej wejścia w życie. Wynikało z tego, że zasady orzekania kary łącznej określone w art. 85 w brzmieniu sprzed nowelizacji z 2020 r. stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy (tj. do 23.06.2020 r. włącznie), zaś przepisy w brzmieniu nadanym ustawą z 19.06.2020 r., stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. po 24.06.2020 r.).

Może się jednak zdarzyć, jak to ma miejsce w realiach sprawy, iż część orzeczeń zapadnie przed 24.06.2020 r., a część po tej dacie. Takiej sytuacji nie obejmuje przepis art. 81 ustawy. W takiej sytuacji zastosowanie znajdzie art. 4 § 1 k.k.

Przekładając te uwagi na grunt niniejszego postępowania należy stwierdzić, iż do

popelnienia przestępstw w sprawach wskazanych w wyroku doszło przed opisaną wyżej zmianą przepisów. Tylko wyrok łączny wydany w sprawie II K 413/20 został wydany po tej zmianie, jednak obejmował przestępstwa popełnione przed tą zmianą.

Tym samym w ocenie Sądu istniała możliwość orzeczenia kary łącznej, a tym samym wydania wyroku łącznego w oparciu o przepisy kodeksu karnego obowiązujące do 24 czerwca 2020 r. W sprawach objętych wyrokiem zostały orzeczone kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, które nie zostały jeszcze wykonane.

Jednocześnie należy wskazać, iż Sąd ma świadomość, iż zgodnie z brzmieniem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r. w sprawie P20/17, który stwierdził, iż art. 87 § 1 kk w zakresie, w jakim nakłada na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności po dokonaniu zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 i art. 175 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oznacza, to iż obecnie przepis art. 87 § 1 kk nie ma obligatoryjnego charakteru, czyli Sąd może ale nie musi dokonać połączenia kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności. Zdaniem Sądu skoro w sprawach II K 512/15, IV K 76/16, VII K 866/15 i II K 1770/15 doszło do orzeczenia zastępczej kary pozbawienia wolności to istniały podstawy do orzeczenia kary łącznej obejmującej te orzeczenia.

4. WYMIAR KARY	
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej	
<p>Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk obowiązującego od 1 lipca 2015 r. Sąd wymierza karę łączną od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Sąd wymierzając karę łączną, kieruje się dyrektywami prewencji generalnej i indywidualnej określonymi w art. 85a kk. Nie można jednak tracić z pola widzenia innych dyrektyw wymiaru kary, które będąc pomocnicze i uzupełniające względem wzmiankowanych, w określonych sytuacjach również znajdują zastosowanie w przypadku orzekania kary łącznej, tj. dyrektyw wynikających z art. 54 kk oraz w pewnym zakresie dyrektyw orzeczniczych dotyczących związków podmiotowo-przedmiotowych między zbiegającymi się przestępstwami. Wniosek taki wypływa z treści art. 85a kk, w którym stwierdzono, że sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze co pozwala twierdzić o konieczności uwzględnienia innych jeszcze dyrektyw.</p> <p>Kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy tym samym jej surowość powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez sprawcę przestępstw. Stanowi to wyraz potępienia w stosunku</p>	

do postępowania sprawcy, jak również podkreśli nieopłacalność przestępczej działalności (zob. M. Szewczyk, Glosa do uchw. SN z 20.1.2005 r., I KZP 30/04, OSP 2005, Nr 9, poz. 102; zob. także wyr. SA w Warszawie z 12.7.2000 r., II AKA 171/00, OSA 2001, Nr 2, poz. 5; wyr. SA w Łodzi z 20.9.2001 r., II AKA 154/01, KZS 2002, Nr 12, poz. 70). Z drugiej strony, orzeczona kara łączna powinna być niezbędna dla osiągnięcia celów indywidualnego oddziaływania, co w przypadkach wielości przestępstw oznaczać może ograniczenie zasady kumulacji i odwołanie się do zasady absorpcji (częściowej). Powyższe uwagi zdają się przekonywać o trafności regulacji art. 85a kk, w której podkreślono podstawowe role przy wymierzaniu kary łącznej dyrektyw prewencji indywidualnej i generalnej. W konkretnej sprawie sąd powinien zatem rozważyć celowość absorbowania albo kumulowania orzeczonych uprzednio względem skazanego kar, bacząc na konieczność realizowania celów w zakresie społecznego, jak i indywidualnego jej oddziaływania. Kara łączna, analogicznie jak kara jednostkowa, powinna być słuszna i sprawiedliwa, uwzględniając w odpowiedniej proporcji wskazane wyżej dyrektywy.

W realiach sprawy Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę od 6 lat do 11 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

W tym miejscu należy wskazać, iż ideą wydania wyroku łącznego jest uporządkowanie sytuacji prawnej skazanego, a nie działanie jedynie na korzyść skazanego w każdym aspekcie orzekania o wyroku łącznym.

Sąd postanowił wymierzyć oskarżonemu karę 7 lat pozbawienia wolności, uznając jej wysokość za odpowiednią, w świetle okoliczności spraw, w których P. K. został skazany. Sąd przy swoim wyborze kierował się przede wszystkim dyrektywami przewidzianymi w art. 53 k.k. Orzeczona kara jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez skazanego a przede wszystkim spełni swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

W przekonaniu Sąd wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak również wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia o karze łącznej był fakt, iż wyrok łączny wydany w sprawie II K 413/20 nie objął pozostałych wyroków objętych przedmiotowym postępowaniem albowiem według stanu na dzień wyrokowania zostały już wykonane. Wydanie wyroku łącznego spowodowało zmianę kolejności wykonywania orzeczonych kar i wprowadzenia "wykonanych" już kar do wykonania. Przestępstwa, w związku z którymi wydano wyroki w sprawach II K 512/15, IV K 76/16, VII K 866/15, II K 1770/15, II K 765/17, II K 788/17, IX K 671/17 i II K 593/19 zostały popełnione w tym samym okresie co przestępstwa objęte wyrokiem łącznym w sprawie II K 413/20. Pomiedzy tymi czynami istnieje zatem bliska więź czasowa i przedmiotowa, co powoduje, że

kara łączna winna być ustalona bliżej pełnej absorpcji niż kumulacji.	
5. Wymiar Środka karnego	
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego	
6. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU łącznym	
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II, III	stosownie do treści art. 575 § 1 kpk Sąd stwierdził, że w związku z wydaniem nowego wyroku łącznego stracił moc wyrok łączny wydany w sprawie II K 413/20 w zakresie połączenia kar jednostkowych i orzeczenia łącznej kary pozbawienia wolności, w pozostałym zakresie wyroku podlegające łączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu

7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Ze względu na fakt odbywania kary pozbawienia wolności Sąd, w myśl art 624 § 1 kpk, zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków, obciążając nimi Skarb Państwa.

Z uwagi na fakt, że skazany korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej r. pr. N. G. kwotę 288 złotych powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu, na podstawie § 11 ust. 5 i § 17 pkt 1 rozporządzenia MS z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opat za czynności radców prawnych.

8. PODPIS

Sędzia SR Marcin Czarciniński